

Zastępcy: Okoński Wacław i Jurkowski Józef z Warszawy.

Sąd Roziemczy: Dzwonkowski Adam, Bogusz Zygmunt, Dobrzyński Bolesław z Warszawy.

Zastępcy: Jaskowski Adam, Rużyło Michał z Warszawy.

Wybory odbyły się jednogłośnie przez akłamację przy rześistych okłaskach.

Przystąpiono do ostatniego punktu dziennego „Wnioski”. Do głosu zapisali się ob. ob. Dr Radejowski, który wniósł by do postępowania weryfikacyjnego wprowadzono postępowanie w II instancji, gdyż ponowne rozpatrzenie tak ważnej sprawy jak pozbawienie praw nabytych długoletnią służbą, bez dania możliwości obrony weryfikowaremu i przedstawienia dowodów swojej niewinności jest bezwarunkowo konieczne i wskazane duchem ustroju demokratycznego i społecznej sprawiedliwości. Decyzje odmowne powinny zawierać uzasadnienie, gdyż inaczej robią one wrażenie dowolności.

Ob. Leciej poparł powyższy wniosek twierdząc, że uzasadnienie odmownej decyzji jest konieczne.

Ob. Kochan wnosi o zwrócenie się w tej sprawie z prośbą do Ob. Prezydenta Rzeczypospolitej, który, jak ogólnie wiadomo, z zasady przychylnie odnosi się do próśb uzasadnionych i pomaga pokrzywdzonym.

Ob. Dr Radejowski żali się, że Izba Notarialna w Katowicach nie uznaje ulg dla emerytów przy zaświadczeniu podpisów i odpisów potrzebnych do uzyskania emerytury, wnosi, by Zarząd wyjednał w Ministerstwie Sprawiedliwości wydanie odpowiedniego zarządzenia w drodze nadzoru służbowego.

Ob. Dr Franciszek Hempowicz wyjaśnia, że notariaty mają swój samorząd i że nie trzeba uciekać się do nadzoru służbowego zwłaszcza, że art. 34 ustawy notarialnej wyraźnie stanowi, iż w razie niezamóżności petenta notariusz ma prawo bezpłatnego zalegalizowania potrzebnego dokumentu lub podpisu, a jest powszechnie wiadomym, że emeryt jest niezamóżnym, zwłaszcza, gdy otrzyma skierowanie do notariusza przez odnośny Związek, do którego należy. — Skierowanie należy przesłać do Izby Notarialnej, która wydaje odpowiednie zarządzenie dla notariuszy w jej okręgu. Związek w Katowicach powinien osobiście interweniować w Izbie Notarialnej w celu wyjednania takiego zarządzenia.

Ob. inż. Soczyński podnosi, że emeryci żalą się, iż odmawia się im z zasady pomocy w uzyskiwa-

niu okularów, protez ustnych i leczenia sanatoryjnego, mimo iż w budżecie P. Z. E. przewidziana jest na te cele kwota 300.000.000 złotych i jest powszechnie wiadomym, że w ich wieku taka pomoc jest bardzo potrzebna. Ludzie z doświadczeniem życiowym, wykształceniem fachowym nawet w starszym wieku przy podleczeniu takich dolegliwości mogą stać się dla Państwa wielką pomocą. Długo trzeba czekać, zanim dziecko podrośnie i stanie się pożytecznym członkiem społeczeństwa a tu kilkutygodniowe podleczenie albo wprawienie protezy, czy zmiana szkieł robi człowieka znowu w pełni użytecznym. Nie należy więc rezygnować z tej pomocy człowieka potrzebnego zwłaszcza w czasie ogólnej odbudowy Państwa i rozbudowy życia społecznego.

Ob. Grząbka żali się na wstrzymanie przez P. Z. E. od stycznia 1950 r. wypłaty dodatków sierotom wzgl. dzieciom wdów z powodu zawieszenia zaopatrzeń emerytalnych ich matkom. Dodatek taki sierotom należy się zupełnie słusznie i do jego wstrzymania nie ma żadnych podstaw, prosi Zarząd Związku o interwencję w tym kierunku.

Ob. Tomanek żali się, że lekarze powiatowi, mimo przedkładania im przepisów ustawy z dnia 1 lipca 1949, według których wdowa chora i niezdolna do pracy musi wykazać 66% niezdolności do zarobkowania, jakby dla ironii lub z rozmysłu wypisują kobietom chorym niezdolność w wysokości 65%. Wnosi o interwencję w tej sprawie w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej i w Ministerstwie Zdrowia.

Fonieważ porządek dzienny został wyczerpany i nikt więcej do głosu się nie zapisał, podziękował przewodniczący wszystkim delegatom za tak liczny udział w Zjeździe, za rzeczowe debaty, jednogłośnie uchwalił i zamknął Zjazd o godz. 14.15.

Na tym protokół zakończono i podpisano.

(—) Fudała, sekr. Zjazdu (—) Gizella, przew. Zjazdu
Jan Madej, Wiktor Soczyński, Antoni Perkowicz
uczestnicy Zjazdu.

PONOWNE WALNE ZEBRANIE

Baczność. członkowie Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowej Emerytów Państwowych w Poznaniu.

Ponowne Walne Zebranie Członków powyższej Spółdzielni zwołuje Zarząd w porozumieniu z Radą Nadzorczą

NA DZIEŃ 4 CZERWCA (NIEDZIELA) 1950 R. GODZ. 11
z porządkiem dziennym, wyszczególnionych w § 41 statutu Spółdzielni, na sali przy ul. Młyńska 5.

Zarząd i Rada Nadzorcza proszą wszystkich członków Spółdzielni o przybycie na powyższe zebranie jako bardzo ważne!

Za Zarząd: Przewodniczący Rady Nadzorczej
(—) Jankowski, Młynarczyk (—) Gizella

Zmiana opłat na ubezpieczenia społeczne

W Dzienniku Ustaw Nr 14 pod poz. 132 ogłoszone zostało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne następującej treści:

Na podstawie art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 1940 r. o zmianie niektórych przepisów o ubezpieczeniach społecznych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Łączna składka na ubezpieczenie od wypadku choroby i macierzyństwa, ubezpieczenie od wypadków i chorób zawodowych oraz ubezpie-

czenie emerytalne robotników i pracowników umysłowych wynosi:

1. za pracowników zatrudnionych we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych oraz w przedsiębiorstwach i gospodarstwach państwowych lub będących pod zarządem państwowym, jako też za pracowników, zatrudnionych poprzednio w związkach samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwach i zakładach tych związków — 9,5% zarobków;
2. za pracowników, zatrudnionych w zakładach